

РЕШЕНИЕ

№ 2876

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9688** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „С. К. И.“ –Е. – [населено място], представлявано от управителя Р. Ч. срещу Ревизионен акт № Р-22221720003250-091-001/05.03.2021г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221721040687-003-001/11.03.2021г., издадени от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1307/23.08.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството за данъчни периоди м. 12.2018 г., м. 01.2019 г., м. 06.2019 г., м. 08.2019 г., м. 09.2019 г., и от м. 11.2019 г. до м. 06.2020г. по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ са определени задължения общо в размер на 34 694,91 лв., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 28 462,80 лв. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] и доначислен ДДС в размер на 1 758,33 лв. във връзка с установена липса на закупена стока, при покупката на която данъчно задълженото лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че са изпълнени всички законови условия за признаване на правото на данъчен

кредит, а представените доказателства, включително от спорните доставчици, са достатъчни за удостоверяване на реалността на доставките. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720003250-020-001/04.06.2020 г., издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „С. К. И.“ – Е., за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчни периоди от 01.12.2018г. до 30.04.2020г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс на 22.06.2020г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 22.09.2020г.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 4 на същия член от ДОПК, за изменение на първоначалната заповед, от органа, възложил ревизията е издадена Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221720003250-020-002/22.07.2020г., връчена електронно на 03.09.2020 г., с която е разширен обхватът на ревизията по ЗДДС, като са добавени данъчни периоди м. 05.2020г. и м. 06.2020г.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, въз основа на ЗИЗВР №Р-22221720003250-020-003/18.09.2020г. и №Р-22221720003250-020-004/21.10.2020г., е изменен срокът за извършване на ревизията, като е определен краен срок за нейното завършване до 20.11.2020г. Заповедите са издадени от посочения по-горе компетентен орган и са връчени лично на представляващата дружеството на 29.01.2021г.

Ревизията е възложена във връзка със становище № А-03000320001636-СР5-001 от 26.05.2020г. на Е. Й. К. – главен инспектор по приходите в отдел „Разследване на особени случаи“ при ТД на НАП С. и Доклад за идентифицирана данъчна измама №А-03000320000831-Рд5-001 от 07.05.2020 г. по описа на ТД на НАП В..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221720003250-092-001/16.12.2020г., връчен на хартия на 29.01.2021г. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение, по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, вх. №74-00-635#3/09.02.2021г., преценено от органите по приходите като неоснователно с мотива, че представените доказателства към него не са нови.

Профилът на ревизираното дружество, отразен в РД е следният: Дружеството е вписано в ТР на 21.06.2011г. със собственик на дяловете и управител С. Н. П., като към 27.05.2019г. собствеността и управлението преминават към Р. Т. Ч.. Капиталът на дружеството е в размер на 2,00 лева. Установена е юридическа и фактическа свързаност с множество дружества, част от които са доставчици и подизпълнители на ревизираното дружество. Дейността се финансира чрез заемни средства от свързани лица, които се явяват и подизпълнители / [фирма], ЕИК, [фирма], [фирма]/.

Дружеството няма декларираните наети лица по трудови правоотношения, не притежава недвижими имоти.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид задължение.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, на ревизираното лице, по електронен път, са връчени 2 Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. С ИПДПОЗЛ №П-16002620159771-040-001/21.09.2020г. са изискани подробни обяснения относно вида и характера на дейността на дружеството; посочване на точния адрес на офисите и обектите, от които се осъществява дейността; информация за регистрирани фискални устройства; информация за притежаваните банкови сметки, както и извлечения за същите. Изискана е информация за начина и източниците на финансиране и доказателства в тази връзка; информация за свързани лица; писмено посочване на място за извършване на проверка на счетоводната и търговската документация. Изискани са копия на талоните на автомобилите, собственост на дружеството. Изискани са договори, анекси, доказателства за плащане и други съпътстващи документи, както и писмени обяснения за вида, начина на осъществяване и характера на извършените сделки със следните доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Изискани са доказателства във връзка с извършените доставки, както и счетоводни документи. На основание чл.56, ал.1 от ДОПК са изискани обяснения, включващи по какъв начин е осъществен контакта с дружествата-доставчици; какъв е критерия за избор на доставчик; по какъв начин и с какви средства дружеството-доставчик е гарантирало обезпечеността си да изпълни възложеното. На дружеството е указана и доказателствената тежест от непредставяне на изискани доказателства и обяснения съгласно чл.37, ал.4 и чл.56, ал.2 от ДОПК.

В отговор са дадени кратки писмени обяснения, следващи хронологията на въпросите в ИПДПОЗЛ. Посочено е, че дейността на дружеството е свързана с участие и изпълнение на обществени поръчки по ЗОП /без конкретизиране на сферата на дейност/; дружеството е вписано в Агенция по вписванията с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], където се осъществява дейността и се съхраняват документите; Дружеството няма регистриран ЕКАФП и не осъществява плащания в брой. Посочена е банкова сметка. Счетоводство се осъществява от собственика на дружеството. Подробно са посочени възложителите на дружеството по договори за обществени поръчки. Не са дадени изисканите обяснения относно доставчиците, критерия за избора, гаранциите за възможността да доставят съответните стоки и услуги. Не е направено изявление относно свързаните лица.

С второ ИПДПОЗЛ №Р-22221720003250-040-002/18.11.2020г. са изискани доказателства за доставките по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] през периода 01.12.2018г. 30.06.2020г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК], както и на основните клиенти - [община], ЕИК[ЕИК], [община], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверките са обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, данните от които са описани в констативната част на РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221720003250-091-002/05.03.2021г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на

05.03.2021г.

Видно от разпоредителната част на РА /Таблица №1/, при деклариран ДДС за възстановяване в общ размер на 2 389,73 лв., след ревизия, е установен данък за внасяне в общ размер на 32 305,18 лв. Разликата в размер на 34 694,91 лв. представлява размерът на задълженията след извършената ревизия, явяващи се предмет на спор в процеса на административното обжалване. Задълженията от 34 694,91 лв., от които 30 221,13 лв. главници и 4 473,78 лв. лихви, произтичат от:

- отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 28 462,80 лв. за данъчни периоди м. 12.2018 г., м. 01.2019 г., м. 06.2019 г., м. 08.2019 г., м. 09.2019 г., и от м. 11.2019 г. до м. 05.2020 г., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/чл. 9 от ЗДДС;

- доначислен ДДС в размер на 1 758,33 лв. на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС;

- лихви във връзка с извършените корекции в размер на 4 473,78 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № № 1307/23.08.2021г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-718/08.09.2021г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуто на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за нарушения на процесуалния закон при издаването на ревизионния акт, поради липса на мотиви. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Видно от разпоредбите на ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/220/ЕО/ императивно и кумулативно изискуемите от закона предпоставки за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит са наличието на първичен счетоводен документ и реално извършена доставка на посочените в документа стоки и/или услуги. Липсата на която и да е от тези предпоставки възпрепятства упражняването на това право.

Съгласно действащата нормативна уредба, за да е налице правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, следва да са изпълнени условията на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, както и да не са намерили проявление ограниченията на това право, визирани в чл. 70 от същия закон. Видно от разпоредбата на чл. 68 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да

приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Чл. 69, ал. 1 от ЗДДС съдържа изискването стоките или услугите, предмет на доставката, да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, за да има право лицето да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит – чл. 6, ал. 1, във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, тъй като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за приспадане на право на данъчен кредит, поради което и негово е задължението да притежава документи за реалното предаване на стоката, съответно за извършване на услугата.

Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими от ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. Последното не се е справило с доказателствената си задача и не е установило наличието на реално извършени доставки по издадените му фактури.

Съдът счита, че доказателствата не сочат по изискуемия категоричен начин изпълнение на законовите изисквания за признаване на субективното право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Правилно органите по приходите са установили, че жалбоподателят не е доказал реалност на доставките.

I. За извършените доставки и начисления данък /продажби/:

Съдът изцяло споделя аргументите на ревизиращите досежно доначисляването на ДДС в размер на 1 758,33 лв. през данъчен период м. 06.2020 г. във връзка с установеното в хода на ревизията обстоятелство, че закупеният от [фирма] тренажор за рехабилитация липсва, а жалбоподателят не е издал продажна фактура. Установено е, че с покупни фактури №[ЕГН]/19.01.2019г. и №[ЕГН]/06.02.2019г., отразени в отчетния регистър „Дневници за покупките“, през данъчен период м. 02.2019г., „С. К. И.“ –Е. закупва от [фирма] тренажор за рехабилитация на обща стойност 12 308,33 лв., в т.ч. данъчна основа в размер на 10 550,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1 758,33 лв. Констатирано е, че така закупената стока е заведена по дебита на сметка 304 „Стоки“, като към 30.06.2020г. /последният период от обхвата на ревизията/, стоката не е налична. От дружеството е изискана Справка за стоков поток и от нея е видно, че така придобият тренажор, не е продаден. В тази връзка, ревизиращите органи правилно са приложили разпоредбата на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС /в приложимата към 31.12.2016г. редакция/, като през м. 06.2020г. при ревизията е начислен ДДС в размера на ползвания данъчен кредит - 1 758,33 лв.

II. За получените доставки и ползвания данъчен кредит /покупки/.

Констатирано е, че през процесните периоди от обхвата на ревизията, задълженото лице е ползвало данъчен кредит в общ размер на 28 462,80 лв. по фактури и доставчици, както следва:

- [фирма] – 15 100,00 лв. по 4 фактури, отразени от ревизираното лице през данъчни периоди м. 12.2018 г. и м. 08.2019г., три от които с предмет „частично и окончателно

изпълнение на информационни надписи на улици и сгради в [населено място]“ и 1 – доставка на стоки – съоръжения за детски площадки;

- [фирма] – 8 602,80 лв. по 11 фактури, отразени от ревизираното лице през данъчни периоди м. 06.2019г., м. 08.2019г., м. 09.2019г., м. 12.2019г., и от м. 02.2020 г. до м. 05.2020г., с предмет стоки „водно-карбамиден разтвор „А.“;

- [фирма] – 4 760,00 лв. по фактура №[ЕГН]/28.12.2018г., отразена през период м. 01.2019 г., с предмет „употребявано МПС товарен автомобил „Ф. Транзит“.

Установено е, че посочените доставчици са отразили спорните фактури в отчетните си регистри „Дневници за продажби“. Същите не са deregистрирани по ЗДДС лица, с изключение на [фирма], което дружество е с прекратена регистрация след издаване на спорната фактура.

В свои писмени обяснения ревизираното лице е заявило, че с цел изпълнение на възложените му задачи от [община], [община], общинско предприятие „Жилфонд“ П., ЕИК [ЕГН] и [фирма], във връзка със спечелени от него публични състезания по възложени обществени поръчки по различни европейски програми, се е обърнало за съдействие именно към процесните доставчици [фирма], [фирма] и [фирма].

При извършване на насрещните проверки на дружествата-възложители, явяващи се клиенти на жалбоподателя /с изключение на ОП „Жилфонд“ П., на което не е извършена насрещна проверка/, безспорно е установено участието на „С. К. И.“ –Е. при изпълнението на поставените му задачи, а именно: доставка на спортни пособия /клатушки, люлки и пързалки/ с бенефициент [община]; направа и монтаж на обществени информационно –указателни надписи /номер и наименование на дадена улица, номер на сграда и др./ и боядисване на сгради с получател [община], и доставка на 265 000,00 литра водно-карбамиден разтвор „А.“ към клиент [фирма]. Не се установи в това число и при съдебното оспорване от жалбоподателя, че именно [фирма] и [фирма] са участвали в процеса по извършване на доставките към посочените възложители, както и реалността на доставката на посоченото МПС по фактурата, издадена от [фирма].

1. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 15 100,0 лв. по фактури, издадени от „БГ Т.“ Е., съдът намира, че въз основа на фактическите установявания в хода на ревизията и събраните доказателства, изводът за липса на доставка е обоснован и законосъобразен.

От извършената насрещна проверка на [фирма], обективирана в ПИНП №П-22221720158423-141-001/20.10.2020г. се установява, че от този доставчик са представени процесните фактури, №[ЕГН]/16.08.2019г., №[ЕГН]/17.08.2019г. и №[ЕГН]/18.08.2019г., от които първите две са с предмет „частично изпълнение на надписи в Р. – 1 бр. 20 000,00“, а третата е с предмет „окончателно изпълнение на надписи в Р. – 1 бр. 21 500,00 лв.“. Към тях е приложен договор от 31.08.2018г. за възлагане на

поръчка с предмет „осигуряване на автомобил със специално предназначение – автовишка за срок от 3 месеца; разработване на дизайн /проект/ и 15 шаблони за направа на обществени информационно – указателни надписи, които да съдържат име и номер на улица, на сграда; осигуряване на всички необходими материали – грунд, боя, скеле, подпори и др. за направата на обществените информационно-указателни табели и осигуряване на служители, които да извършват боядисване с една ръка грунд и две ръце боя на жилищните сгради в [населено място], чиито дейности възлизат на 73 800,00 лв. с ДДС – стойност, отговаряща на тази от процесните фактури. Към фактурите е представен приемо-предавателен протокол от 18.08.2019г., отнасящ се до извършените дейности в [населено място], като са посочени конкретните квартали, в които са извършени услугите. Представена е и другата спорна фактура №[ЕГН]/27.12.2018г. с предмет „продажба на стоки“ – 14 бр. с единична цена 1 000,00 лв. с данъчна основа в общ размер на 14 000,00 лв. и ДДС в размер на 2 800,00 лева. Фактурата не съдържа индивидуализация на стоките и е съставена в противоречие с изискванията на чл.114, ал.1, т.9 /количеството и вида на стоките/. Същевременно в дневниците за покупки е отразено, че фактурата е с предмет „разработка на техническо предл.“

[фирма] е посочило, че за изпълнение на поставените му от „С. К. И.“ –Е. задачи е ползвало двама подизпълнители. Така във връзка с изпълнението на договора за услуги от 31.08.2018г. доставчикът сочи, че е наел [фирма], ЕИК[ЕИК], а за договора от 25.12.2018г. за доставка на детски съоръжения се е обърнал за съдействие към [фирма], ЕИК[ЕИК]. В подкрепа на заявеното в РД се сочи, че са приложени сключените договори с посочените предходни доставчици и издадена от [фирма] фактура от 16.08.2019г., придружена с приемо-предавателен протокол /за другия доставчик не се сочи наличие на фактура и приемо-предавателен протокол/. Констатирано е, че стойностите в договора и фактурата, издадена от [фирма] /12 000,00 лв./ са значително по-малки от тези по договора между прекия доставчик и ревизираното лице от 31.08.2018 г. Приложени са и счетоводни регистри.

От извършените проверки в базата данни на НАП е констатирано, че посочените като реални изпълнители на доставките [фирма] и [фирма] не разполагат с необходимата за целта материална, технологична и кадрова обезпеченост. Посочените доставчици нямат назначени лица по трудови и извънтрудови договори и не притежават активи. Установено е, че [фирма] е било ревизирано, вследствие на което са му установени задължения в особено големи размери. Освен това е констатирана

свързаност - управителят на ревизираното лице – Р. Ч. е роднина по права възходяща линия /майка/ на управителя на [фирма] и [фирма] – В. И. И., както и че справките-декларации на посочените дружества се подават от един и същи IP адрес. Що се отнася до [фирма] е установено, че в отчетните регистри „Дневници за продажбите“ този доставчик няма отразени фактури с получател [фирма], нито последният е отразил получена фактура, издадена от [фирма].

Предвид така установеното е формиран обосновен извод за наличие на привидни доставки. Съдът счита, че са съставени документи за целите на процеса и с тях се цели да се санира нередовността на фактура№[ЕГН]/27.12.2018г. Недоказано от страна на ревизираното дружество е и плащането по спорните фактури. Изводът за липса на доставка се подкрепя и от фактическите установявания на органите по приходите във връзка със стопанската дейност на издателите на фактурите. В случая безспорно е обстоятелството, че издателят на фактурата не притежава наети лица и материална обезпеченост за извършване на работите. Представя доказателства за превъзлагане към дружество [фирма], което също не притежава ресурс за извършване на дейностите, посочени в договора за обществена поръчка с бенефициент [община]. Превъзлагането, на което се позовава ревизираното дружество, за да обоснове възможност на своя пряк доставки, издател на спорните фактури не доказва, че [фирма] е доставчик по смисъла на чл.11, ал.1 от ЗДДС, поради което за реализацията на задълженията на [фирма] към [община] не може да се обоснове участието на издателя на спорните фактури [фирма]. Мотивите са аналогични на мотивите относно фактурата с предмет стоки.

2. Съдът изцяло споделя аргументите на органите по приходите по отношение на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 8 602,8 лв. по 11 фактури с предмет „А. 11q парт. № ...“, издадени от [фирма].

В случая от страна на ревизираното дружество са представени единствено спорните фактури. От страна на доставчика не са представени доказателства в хода на извършената насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22221720158404-141-001/17.11.2020г. При извършената проверка в базата данни на НАП е констатирана липса на кадрова обезпеченост на този доставчик. Констатира се, че представляващ и едноличен собственик на капитала на [фирма] е Е. И. И.- роднина по права низходяща линия /дъщеря/ на управителката на „С. К. И.“ –Е. – Р. Ч., както и че СД по ЗДДС на двете дружества се подават от един и същ

IP адрес.

Процесните фактури са с предмет стоки, а именно водно-карбамиден разтвор „А.“. От извършения анализ на представените вторични счетоводни документи, ревизиращите органи са установили, че закупената стока се осчетоводява по сметка 304/2, но не цялото количество стока се фактурира веднага на [фирма], а част от нея остава за съхранение при ревизираното лице. „С. К. И.“ –Е. не доказва място за съхранение на водно-карбамиден разтвор А.. Двете дружества не притежават складови помещения. Ето защо, на жалбоподателя е постановен отказ да се признае правото на данъчен кредит и по тези доставки. Ревизиращите органи обосновават са приели, че фактурите с издател [фирма] не отразяват реална икономическа дейност. Процесните фактури, издадени от [фирма] на ревизираното дружество са издадени единствено с цел избягване на данъчно облагане /по отношение на извършените от ревизираното дружество доставки към [фирма]/.

Предвид липсата на настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.25, ал.2 от ЗДДС, не са налице и предпоставките по чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит по същите.

3. По отношение на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер 4 760,00 лв. по фактура № [ЕГН]/28.12.2018г. с предмет „употребяван автомобил Ф. Транзит“ с рама W., издадена от **[фирма]**.

Данните от извършената насрещната проверка на [фирма] са отразени в ПИНП №П-03000320158421-141-001/21.10.2020г., като този доставчик представя: спорната фактура №[ЕГН]/28.12.2018г. с ДО в размер на 23 800,00 лв. и ДДС в размер на 4 760,00 лв., договор за покупко-продажба от 28.12.2018г. на употребявано МПС товарен автомобил „Ф. Транзит“, с рама W. за сумата от 28 560,00 лв. с ДДС – стойност, отговаряща на общата стойност на фактурата. Приложени са документи във връзка с произхода на МПС - договор за покупко–продажба №001/2019 от 28.12.2018 г. между [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура в тази връзка от 28.12.2018г., от които е видно, че цената на МПС е значително по-ниска - 4 800,00 лв., с вкл. ДДС и че сделките са извършени в един и същи ден – 28.12.2018г. Констатирано е още, че управител на [фирма] е Е. И. – дъщерята на Р. Ч., като последната е управител не само на ревизираното лице, но и на [фирма]. Установено е, че няма разплащане по нито една от сделките. Установено е още, че превозното средство не е регистрирано в КАТ нито на името/ЕИК на „С. К. И.“ –Е., нито на името на [фирма] и [фирма]. По данни от КАТ притежател на въпросния автомобил е бил и е само ОП „Жилфонд“ П., като е установено, че същото е било придобито

от него чрез продажба от „С. К. И.“ –Е. през м. 01.2019 г. за сумата от 28 800,00 лв., без ДДС с фактура №[ЕГН]/04.01.2019г., която сделка не е оспорена от приходните органи. С оглед горното е формиран извод, че документалната поредица от сделки е била единствено с цел неправомерно генериране на данъчен кредит. Формиран е правилен извод, че не е налице реално доставяне на МПС, поради което на данъчно задълженото лице е постановен отказ да му се признае правото на данъчен кредит в размер на 4 760,00 лв.

4. Във връзка с придобиването на тренажора за рехабилитация от [фирма] ревизиращите органи посочват, че при извършената насрещна проверка, посоченият доставчик доказва възможността си да извърши процесната доставка. Доколкото обаче е установено, че фактура №[ЕГН]/06.02.2019г. с ДДС в размер на 1 230,83 лв., е отразена от „С. К. И.“ –Е. както в СД и „Дневника за покупки“ за данъчен период м. 02.2019г., но и през м. 11.2019 г., като допуснатата грешка е отстранена едва през м. 04.2020 г. с нейното включване със знак „минус“, ревизиращите органи на стр. 10 в РД посочват, че за периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по така коригираната фактура до периода на нейното анулиране /15.03.2019 г. – 14.01.2020 г./ следва да бъде начислена лихва в размер на 51,97 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ за невнесените в срок суми от 30 221,13 лв. са начислени лихви за забава в общ размер на 4 473,78 лв.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. Ревизионен акт № Р-22221720003250-091-001/05.03.2021г., е материално законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 1 570.85 лева съобразно чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 34 694,91 лв./
Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „С. К. И.“ –Е. – [населено място], представлявано от управителя Р. Ч. срещу Ревизионен акт № Р-22221720003250-091-001/05.03.2021г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221721040687-003-001/11.03.2021г., потвърден с Решение № 1307/23.08.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството са определени задължения общо в размер на 34 694,91 лв., от които 30 221,13 лв. главници ДДС и 4 473,78 лв. лихви.

ОСЪЖДА „С. К. И.“ –Е., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 29, представлявано от Р. Т. Ч. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 1 570.85 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: